

[Vagn Bro.]

selvfølgelig! Det er jo netop dette, der har været Tale om i Kommissionen. Alene af den Grund, at det indenlandske Pristal i Dag ligger fra 100 op til 200 i Forhold til Pristallet fra 1914, medens Landbruget arbejder under et Pristal svarende til det i 1913. Er der nogen Rimelighed i, at Husmands- og Gaardmandserhvervet stadig arbejder paa et Niveau svarende til det i 1913—14, naar Timelønnen, der i 1914 var 50 Øre, nu er oppe paa 1 Kr. 14 Øre til 1 Kr. 20 Øre? Det er ikke urimeligt, at den øvrige Befolkning maa være med til, tvunget som vi er af den Politik, andre Lande fører imod os, at hæve Landbrugets Priser, saa disse kommer i hvert Fald nogenledes opad. Nogen særlig stor Stigning bliver der jo for øvrigt slet ikke Tale om paa Grund af det Minimum, som fastsættes i Landbokommissionens Betænkning.

Saa vil jeg til Slut kun sige, at det ærede Medlem jo fuldt ud dokumenterede, at der ingen Forudsætninger havde været fremme i Kommissionen. Det var jo det, jeg havde sagt. At ærede Medlemmer saa her i denne Sal forlader deres egne Kommissionsmedlemmer og siger, at man altid maa kunne staa frit — det er en Sag for sig. Det kan de afgøre med deres egne Folk og med Regeringen. Ingen her i Landet kan bebrejde os, at vi søgte at naa hen til en enstemmig Ordning, og naar vi paa mange Punkter maatte bøje af, da gjorde vi dette for derigennem i nogen Maade at være sikre paa, at saa blev dog i hvert Fald dette Minimum gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro efterlyste her Landbokommissionens Betænkning. Det er jo betegnende, at det ærede Medlem samtidig blottede sig, idet han jo i Diskussionen med det ærede Medlem Hr. Lundberg gjorde opmærksom paa det rigtige, at det, man foreslog i Landbokommissionens Betænkning, kun betyder en Omgruppering inden for Landbruget selv. Spørgsmaalet er da, om det ærede Medlem paa Partiet Venstres Vegne her gør sig til Talsmand for en Omgruppering i den Retning, som Landbokommissionens Betænkning gaar ud paa, en Omgruppering fra det mindre Landbrug til det store.

Desuden indeholder Landbokommissionens Betænkning jo et Forslag om et Forsøg paa at hæve Priserne. Men Resul-

tatet af en saadan Prishævning vil være dette, at man ødelægger sit eget Marked. Som det ogsaa er sagt af et tidligere Medlem af dette høje Ting, C. O. Pedersen: En saadan Prishævningspolitik for Landbrugets Vedkommende er kun en Snollerøds politik, som man ikke kan faa noget Resultat ud af.

Landbruget har under de Vilkaar, som det maa arbejde under, ikke anden Vej frem end den, at det maa have Priserne ned paa det, det selv skal købe. Landbruget maa have det, vi fra vor Side hævder, at man skal have Adgang til: Lov til at købe saa billigt som muligt. Det er Landbrugets Redning. Men desværre, mod dette sætter i Øjeblikket det ærede Medlem Hr. Vagn Bro og antagelig ogsaa hans Parti ind og hindrer derved netop, at Landbruget her i Landet faar Lov til at arbejde under rimelige Vilkaar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det var ganske overflødig, naar det ærede Medlem Hr. Vagn Bro gav en Motivering for, at man havde gennemført disse prisøgende Foranstaltninger. Han kunde ganske roligt have sagt, at han var enig med mig i, at det var Formaålet, og i, at det var det, der skete. Andet havde jeg nemlig ikke sagt. Paa samme Maade med Skatterne, som i væsentlig Grad faldt paa Byerne. Det, det kommer an paa, er slet ikke, *hvorfor* man gør det — jeg konstaterer, at man har gjort det. Saa siger det ærede Medlem, at han maa fastholde, at der ikke i Landbokommissionen har været en Forudsætning som den tidligere nævnte; ogsaa andre Regeringer har fremsat Forslag, som langtfra var i Overensstemmelse med Kommissionsindstillingerne. Men det er ogsaa ligeegyldigt. Rigsdagen har selvfølgelig Lov til at sige: Vi forlanger, at naar et bestemt Erhverv skal hjælpes, skal ogsaa de arbejdsløse, som paafører Bykommunerne store Byrder, hjælpes, og vi vil have Garanti for, at de bliver hjulpet. Spørgsmaalet er nu kun: Hvordan kan det ærede Medlem Hr. Vagn Bro faa det til at rime, at hans Parti, som han siger, er villigt til at hjælpe de arbejdsløse, medens det har nægtet at give noget som helst Tilsagn om at stille Pengene til Raadighed, saa at de til sin Tid er disponible? Det er det, der er Sagen, det er det, jeg spørger om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærk-